

กระต่ายกับเต่า...ผู้เล้าเวอชั่นใหม่...นำมาให้อ่านต่อครับ

นำเสนอเมื่อ : 23 พ.ย. 2552

นิทานกระต่ายกับเต่า.....ที่เล้าเวอชั่นใหม่ครับ

กาลครั้งหนึ่ง เจ้าเต่ากับกระต่ายเถียงกันว่าใครเร็วกว่ากัน

ทั้งคู่จึงตกลงที่จะวิ่งแข่งก็มีการกำหนดเส้นทางวิ่งแล้วก็เริ่มการแข่งขัน

เจ้ากระต่ายนำโด่งมาไกลก็เลยชะล่าใจคิดว่าพักผ่อนได้ต้นไม้

ชักกะแป็บนึงก่อนค่อยแข่งต่อก็คงดี

ไปๆมาๆถึงวงลี ตื่นมาอีกที่เจ้าเต่าก็คว่ำแชมป์ไปแล้ว

นิทานตอนนี้สอนให้รู้ว่า ช้าๆแต่มั่นคงสามารถเอาชนะได้(เหมือนกัน)

นี่เป็นเวอร์ชั่นเดอะๆที่เราคุ้นหูกัน

ไม่นานมานี้มีคนเล้าเวอชั่นใหม่ที่นำเสนอให้ฟัง

ต่อเลยนะ....

เจ้ากระต่ายสันหลังยาวก็รีบถ่มบ่จอยตามระเบียบที่แพ้ มันจึงค้นหาจุดอ่อนของตนเอง

มันก็พบว่าความมั่นใจในตัวเองเกินไปบวกกับความขี้เกียจของมันนั่นแหละที่ทำให้แพ้

ถ้ามันไม่ผลอหลับซะอย่าง เต่าหน้าไหนจะเอาชนะมันได้ มันจึงขอแก้ตัวใหม่อีกครั้ง

"เฮ้ย..เมื่อก็ฟลุคอะป่าว แน่จริง..ใหม่เตอะ" เจ้าเต่าก็ตกลง

ยอมได้ไอน้อง"....

แน่นอนว่าครั้งนี้ เจ้าเต่าโดนทิ้งไม่เห็นฝุ่น กระต่ายชนะขาดลอย

เราได้ข้อคิดอะไรละ...

ต่อให้ช้าแต่ชัวร์ ยังไงก็แพ้เร็วและสม่ำเสมอ

ถ้าเราเปรียบเทียบคนสองคนในองค์กรของเรา คนหนึ่งช้าจริง

ทำอะไรมีระบบระเบียบแบบแผน แต่ทำอะไรก็ไม่เคยพลาด ใ่ว้ใจได้แน่นอนในผลงานของเขา
เทียบกับอีกคนหนึ่งที่เร็วและก็พอใ่ว้ใจได้ในสิ่งที่เขาทำ
คนที่เร็วกว่ามักจะประสบความสำเร็จมีความเจริญก้าวหน้าในองค์กรนั้นๆมากกว่า

(ซึกแซ็กไม่เป็นอะไรลัดได้ เร็วได้ก็ไม่กล้าเสี่ยงไม่กล้าทำ ผลงานก็เลยน้อยมั่ง)

ไอ้ช้าแต่ชัวร์นะมันก็ได้อยู่หรอก แต่ให้เร็วและพอใ่ว้ใจได้ดีกว่า....

เรื่องยังไม่จบแค่นี้

คราวนี้ถึงที่เจ้าเต่ามาหาจุดบกพร่องของตัวเองบ้าง และมันก็พบว่า
เป็นไปไม่ได้เลยที่มันจะชนะกระต่ายในเส้นทางการวิ่งแบบที่เป็นอยู่
มันก็คิดอยู่ซักครู่หนึ่งก็ไปทำกระต่ายแข่งใหม่แต่ขอเปลี่ยนเส้นทางวิ่งซะหน่อย
เจ้ากระต่ายก็ว่าย่อมได้อยู่แล้วเพ่ พอการแข่งขันเริ่มปุ๊บเจ้ากระต่ายก็ใส่เกียร์ห้อออกไป

เต็มสปีดเลยจนกระทั่งไปถึงระหว่างทาง

"เฮ้ย!!!...เวรกรรม ต้องข้ามแม่น้ำ ทำไงละดู..."

เส้นชัยอยู่ไม่ห่างจากฝั่งตรงข้ามเท่าไรเลย

เจ้ากระต่ายมัวแต่เงิ่งว่าจะทำไงดีจนเจ้าเต่าก็บคลานมาทันแล้ว

ก็จ่อมลงหน้าว่ายข้ามฝั่งไปเข้าเส้นชัย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า....

พิจารณาจุดแข็งของตนให้ดีแล้วพยายามเปลี่ยนสนาม

การแข่งขันให้ตนเองได้เปรียบมากที่สุด

อย่างง ยังไม่พอ มีต่อ....

ด้วยน้ำใจนักกีฬา ครั้งนี้เจ้าเต่ากับกระต่ายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันแล้ว

ต่างคนต่างมาระดมสมองคิดด้วยกัน หากทั้งสองร่วมมือกัน

การแข่งขันเมื่อครั้งล่าสุดจะช่วยให้ทำเวลาได้ดีขึ้น

ดังนั้น พวกมันจึงคิดจะแข่งอีกครั้ง แต่แข่งคราวนี้เป็นแบบทีมเวิร์ค

เริ่มต้นเจ้ากระต่ายก็แบกเต่าวิ่งไปด้วยความเร็วสูง จนถึงริมแม่น้ำ

เจ้าเต่าก็ให้กระต่ายขี่หลังว่ายข้ามไป

พอข้ามฝั่งเจ้ากระต่ายก็แบกเจ้าเต่าวิ่งต่อจนเข้าเส้นชัยด้วยกัน

ผลการแข่งขันครั้งนี้สร้างความพึงพอใจให้กับทั้งสองฝ่าย(ตัว)

มากกว่าการแข่งขันก่อน ๆ หน้าที่

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า....

การมีจุดแข็งและความสามารถโดดเด่นเฉพาะตัวเป็นสิ่งที่ดี

แต่หากไม่รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น

ยังไปไม่รอด เพราะมันจะมีบางสถานการณ์ที่เราเจ้คนอื่นเจ้

ในขณะที่บางสถานการณ์เราเจ้แต่คนอื่นเจ้

ทีมเวิร์คสำคัญตรงที่การกำหนดผู้นำให้เหมาะกับสถานการณ์

ให้ผู้ที่มีความถนัดกับสถานการณ์นั้นๆเป็นผู้นำกลุ่มในแต่ละช่วงสถานการณ์

ที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา นอกจากนี้เรายังได้บทเรียนอีกอย่างหนึ่งด้วยว่า

ไม่ว่าเต่าหรือกระต่ายไม่มีใครที่คิดเล็กถ่มหรือท้อแท้หลังจากความล้มเหลว

ได้เกิดขึ้นกระต่ายแก้ไขจุดบกพร่องของตนเองโดยการทำงานที่หนักขึ้น

และเพิ่มความมุ่งมั่นในงานของตนเองหลังจากพบความล้มเหลว

ส่วนเต่าได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของตนใหม่ เพราะตัวมันเองได้ทำงานหนักที่สุด

เท่าที่มันจะสามารถทำได้แล้ว ในชีวิต

เมื่อเราพบกับปัญหาหรือความล้มเหลว

บางครั้งเราก็ควรจะทำงานให้หนักขึ้นและมีความเอาใจใส่ในงานมากกว่าเดิม

บางครั้งก็ควรเปลี่ยนแผนการทำงานและทดลองในสิ่งใหม่ๆที่แตกต่างออกไป

และในบางครั้งก็จำเป็นต้องทำทั้งสองอย่างเลย

นอกจากนั้น กระต่ายกับเต่าก็ได้บทเรียนที่สำคัญอีกอย่างคือ

เมื่อเราหยุดการแข่งขันกับตัวบุคคล

แล้วหันมาแข่งขันกับสถานการณ์แทน พวกมันจะทำงานได้ดีขึ้นมาก

โดยสรุป นิทานกระต่าย เอ๊ย กระต่ายกับเต่าสอนเราในหลายๆอย่าง

ความรวดเร็วเสมอต้นเสมอปลายชนะความอืดอาดแต่แน่นอนเสมอ

เลือกทำงานให้เหมาะกับความสามารถพิเศษของตน

การทำงานเป็นทีมชนะคนที่เจ้แต่ลุยเดี่ยว

อย่ารีบยอมแพ้เมื่อพบกับความล้มเหลว

และท้ายสุดคือ

จงแข่งกับสถานการณ์ ไม่ใช่ตัวบุคคล

ขอบคุณมากนะครับ...เจ้าของนิทานอันล้ำยุคนี้